

Xavian Carisma

Charisma je zvláštní dar nebo rys osobní přitažlivosti a kouzla. Původně náboženský pojem se používá i ve společenských vědách, v managementu a podobně. Vznikl v křesťansko-židovské tradici, zejména u svatého Pavla. Označuje nápadné a mimořádné schopnosti. Zdroj: Wikipedia.

Carisma (neboli italsky „charisma“) je kompaktní, podlahová, dvouapůlpásmová soustava. Zdroj: Xavian.

Která z výše uvedených citací je pravdivá? Inu, zdá se, že obě a to dokonce tak, že by se daly spojit do jedné jedině. Sloupek Carisma je na první pohled možné zařadit mezi poslední přírůstky série XN od kladenského Xavianu. Tato řada si získává (zaslouženou) pozornost nejen na trhu domácím, ale také na mnoha ostatních. Řada sestává z tří modelů, z nichž Piccola je dostupnou a Virtuosa maximalistickou verzí stejné koncepce. Carisma by pak měla být zhmotněním ideální zlaté střední cesty, cenou blíže nižšímu modelu a vzhledem a výkonem naopak vyššímu.

Vzhled se nese ve znamení hran, oživených zkosenými hranami a ustupující čelní stěnou. Vypínají se do výše 90ti centimetrů, a i když jejich základna má solidní hloubku 37 cm, šířka je velmi kompaktních

19,6 cm. Horní plocha pak do hloubky zabírá zhruba polovinu. Přes nevelké rozměry váží každý kus solidních 26 kg a také na poklep je znát poctivá konstrukce, minimalizující nežádoucí rezonance kabinetu. Všechny stěny jsou vyrobeny z MDF desek o tloušťce 22 mm a uvnitř je vše vytlučené bitumenem. Povrch je potažen skvěle vypadající dýhou, potvrzující známé dřevozpracovatelské kvality výrobce.

Carisma je pozicována mezi dva sourozenecké modely ve všech směrech – i proto je koncipována jako dvou a půl pásmová, bassreflexová, s dvěma hliníkovými nátrubky na zadní stěně, poměrně vysoko nad typickými šroubovacími terminály Xavian. Potěší drobné detaily, dodávající nádech luxusu, jako je kožený kulatý štítek pod reproterminály.

Oproti modelu Piccola přibyl jeden reproduktor, uložený téměř u podlahy a tvořící ono půlpásmo navrch. Všechny tři reproduktory dodává výrobci dánský Scan Speak. Onen basový měnič má průměr 18 cm a za materiál membrány byl zvolen papír, vyztužený uhlíkovými vlákny. Pohání jej moderní motor „SD1“ s masivní cívkou o průměru 4,2 cm, stejně jako středobasový 18W, modifikovaný poměrně masivně právě pro potřeby Xavianu. Membrána i pohon jsou stejné jako u basového měniče. O výškové pásmo se pak stará prověřený Ring Radiator o průměru 2,6 cm. Dvojitý systém magnetů a zkratovací měděné kroužky spolu s velkou pracovní komorou mají za úkol přispívat k lepšímu podání výšek.

Výrobce udává velmi příjemný frekvenční rozsah 38 – 30 000 Hz v toleranci + / - 3dB. Na poměrně kompaktní sloupek jde o slušné výsledky. Reprosoustavy jsou koncipovány jako 4 ohmové, jako jediné ze všech tří jmenovaných. Mají za to ale výměnou výrazně vyšší citlivost, pěkných 89dB. Tato kombinace z nich dělá jednoduché partnery pro libovolný zesilovač. Přechodové frekvence měničů jsou nastaveny na 250 a 2 600 Hz, svázání pásem je poslechnově pohodově bezešvé.

Xavian XN Carisma jsme poslouchali na několika velmi rozdílných sestavách. Od levného all-in-one Denon RCD-N8 (New Ceol), přes kombinaci integrovaného NAD C370 a Pioneer BDP-LX71, dále pak střední kategorie domácího kina Marantz SR7007 a Marantz UD7007 až po high endové skvosty v podobě Burmester 082 a Burmester 061. Byl tu též gramofon Audio Technica AT-LP120USBC. Pro porovnání byly k dispozici Harbeth Monitor 30, KEF LS50 a Quadral Ascent 90. Jako reprovodivky sloužily ProAc Response Black Signature nebo Neyton Berlin LS. Propojovací pak nesly značky KrautWire, Eagle Cable, Monster Cable a QUAD, pro Burmestery a univerzální Marantz pak symetrické Burmester, stejně jako napájecí. O kvalitě proudu se staral Xindak XF-2000B.

Pokud jste někdy měli možnost poslechnout si modely Piccola nebo Virtuosa, patrně vás zaskočí, jak moc odlišný a přitom stejný je základní charakter Carisma. Ano, okamžitě poznáte, že jde o Xavian nové generace, ale oproti vyrovnaným, poklidným a audiofilně pojatým sourozencům, tady je cosi

trochu jiného – něco živějšího, něco stravitelného úplně pro každého, něco, co činí i poslech chroupajícího rádia příjemným zážitkem. Ne snad, že by se přes Piccola a Virtuosa nedalo poslouchat vše, ale tyto modely vám upřímně řeknou, co jste do nich pustili, což ne vždy musí být příjemné. Carisma je stejně upřímná, ale přesto má určité trochu jiné kouzlo, které je silnější než ona upřímnost a potěší vás i špatnou nahrávkou. Tento paradox se špatně objektivně popisuje, protože a zkrátka jde právě o ono titulární „Charisma“. Snad je to zčásti výrazně menší náročností na připojený zesilovač, kdy i poměrně obyčejný stroj s nimi v poklidu „zacvičí“ a vše je tak výraznější, intenzivnější a snáze vás vtáhne do děje.

Ono vtažení je často u levnějších reprosoustav způsobeno výrazným vlastním charakterem a zabarvením zvuku, ne tak ale u Xavian Carisma. Ty svého dosahují pravděpodobně hlavně mocnou dávkou muzikálnosti.

Přestože jsou Carisma poměrně kompaktními sloupky, dokážou vás v běžném prostoru něžně obalit zvukem a vytvořit fyzický tlak, podobně jako jejich větší sourozenci. Tak přímo cítíte přítomnost kontrabasů, jeho těla a vibrací v „Gotcha“ z „A Fortnight In France“ (Pat Barber). Zvuk je příjemně měkký, vřelý, přesnost je hodně závislá na kvalitě použitého zesilovače – s až pedantsky přesným Burmesterem 082 byly basy pod fantastickou kontrolou, ale třeba Denon CEOL na kontrolu už nestačil a spodní frekvence se „roztekly“, přestože zbytek pásma byl stále přijatelný. Carisma tak umí opravdu výborné basy, bez hučení a slévání, ale vyžaduje k tomu hodně kvalitního partnera na straně zesilovače. Pak umí dosti přesvědčivě „prodat“ i velké kotle v závěru Mussorgského „Velké brány Kyjevské“ z alba „Crystal Cable Arabesque“. Objem je samozřejmě limitován fyzikálními zákony, velikostí měničů i litrového objemu ozvučnice, ale na danou velikost a třídu reprosoustav jde skutečně o nadprůměrný výkon.

Velmi kouzelná je samozřejmost podání lidských hlasů – ať už se jedná o Evu Cassidy v „True Colors“, kdy její hlas vibruje a přenáší na vás klid a něhu svou naprostou přirozeností a prokresleností, nebo se jedná o Jareda Leto z 30 Seconds to Mars v „This is War“, který zase zní extrémně naléhavě. Tím nejdůležitějším dojmem ale je pocit, že nejde o reprodukci, ale o skutečný hlas, přítomný ve vaší poslechové místnosti. Carisma rozplétá i hůře nahrané hlasy, jako třeba v „Enter Sandman“ od Metallicity. Xavian vám dá jasně najevo limity nahrávky, ale přitom nezní suše, analyticky, ale stále příjemně a atraktivně.

Výšky jsou díky talentovanému Ring Radiatoru velmi uhlazené a klidné, přitom přes poměrně velký objem nejsou vtíravé ani „nacinkané“. I na vysokou hlasitost puštěná skladba „Time“ od Pink Floyd s nezaměnitelným cinkáním hodin v úvodu není agresivní, netrhá uši, přitom se ale rozhodně nedrží zpátky a dá vám skutečně pocit přítomnosti ve zdivočelém hodinářství. Stejně tak se k nám dostává velké množství informací o činelech, jejich textuře i velikosti ve skladbě „Concorde“ ze stejnojmenného

alba Modern Jazz Quartet. Velkou devizou Ring Radiatoru je právě schopnost zahrát civilně a nepřehnaně, a i když mu oproti nejlepším měničům na trhu schází trocha křehkosti a éteričnosti, rozhodně se jedná o velmi dobrou volbu nejen pro tuto cenovou kategorii.

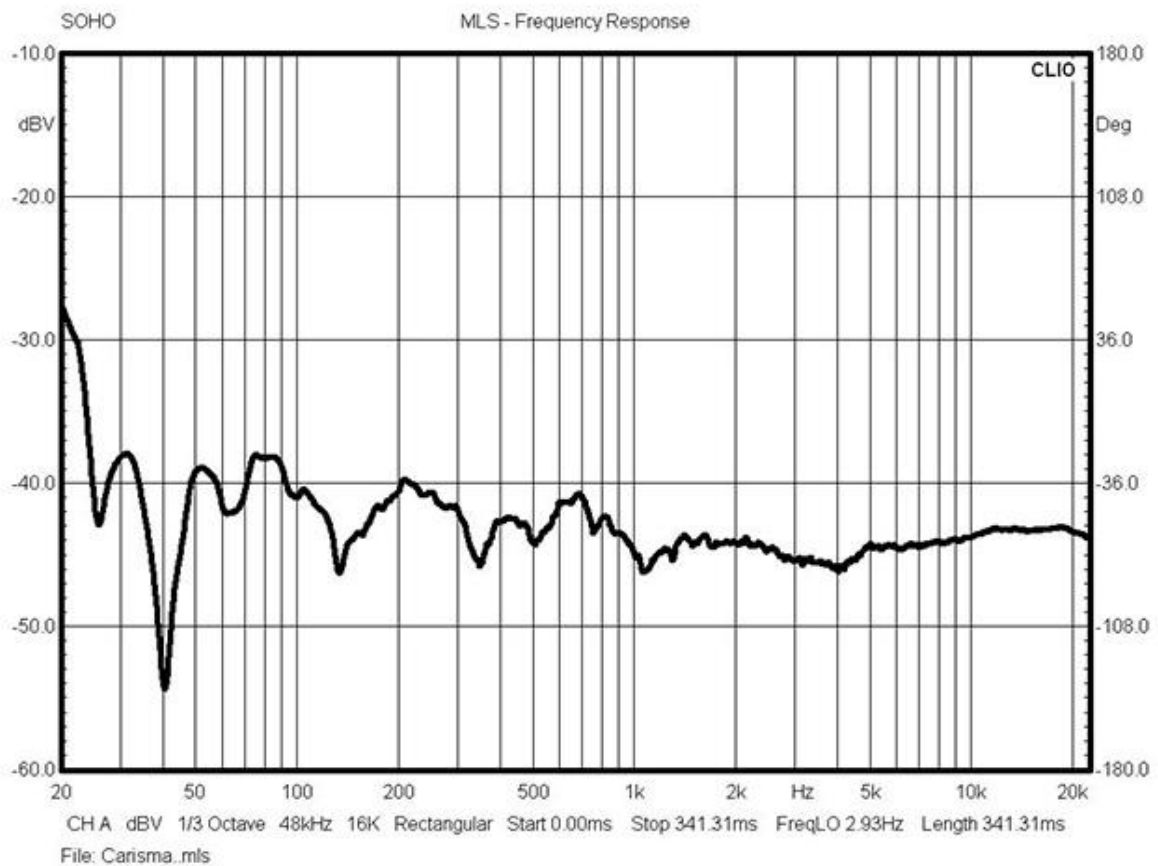
Velmi talentované jsou Xavian Carisma také v rekonstrukci prostoru zvukové scény, za což můžeme poděkovat opět hlavně Ring Radiatoru. Scéna má nejen velmi dobrou lokalizaci jednotlivých nástrojů (téměř jako u kompaktních monitorů), pravo-levý prostor je limitován jen tím, jak daleko od sebe a do prostoru můžete jednotlivé sloupky umístit, ale hlavně je tu prostor jdoucí dozadu za reprosoustavy, v němž si lze číst jako v otevřené knize. Bezpochyby jsou na trhu i holografičtější reprobodny, ty ale mají v drtivé většině případů u cenovky minimálně o jeden řád víc. Výborným příkladem je třeba Stingův „Englishman in New York“, překopaný pro podceňované album Symphonocities. Jednotlivé nástroje jsou velmi plasticky vykreslené a pevně a přirozeně umístěné do zvukové scény – podmínkou je jen nechat Carisma prostor k „dýchání“, neboli je umístit alespoň metr od zadní zdi a pokud možno klidně dva a půl či tři metry od sebe.

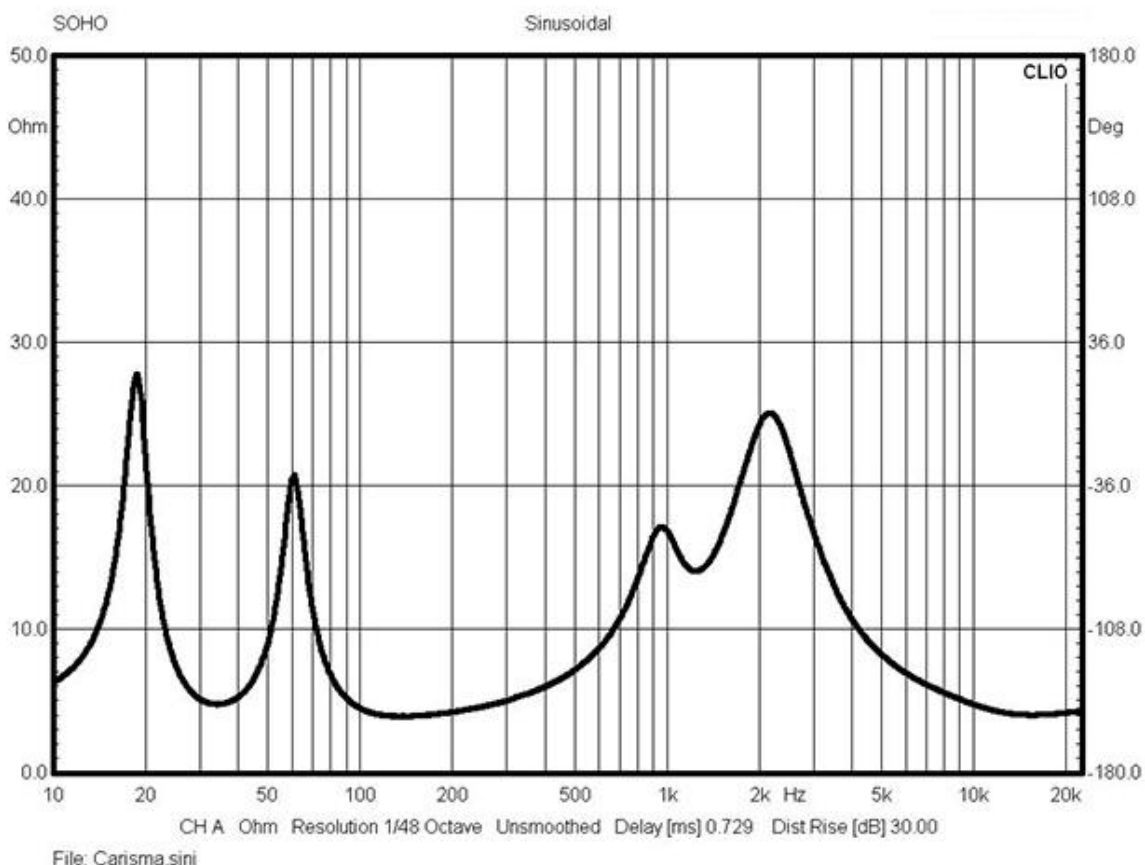
Xavian Carisma jsou i nejsou jasnou součástí nové řady XN od Xavianu. Ano, vizuálně tam jasně patří. Ano, přinášejí (v základu) onen vyrovnaný, jasně čitelný a transparentní, klidný zvuk, který oceníte až po delším poslechu pro jeho realističnost, ale také přidávají ono osobní kouzlo, jakousi těžko popsatelnou podmanivost, díky které se stávají černým koněm katalogu Xavian. Sdílejí všechny tradiční firemní hodnoty jako je vynikající výrobní zpracování a talent pro přirozenou reprodukci „přirozených“ signálů, přidávají ale také naléhavost a strhující živost reprodukce. Patrně nejvíc ze všech Xavianů umí nechat mluvit hudbu samu za sebe, aniž byste museli přespříliš řešit, čím je vlastně nakrmíte – s radostí reflektují charakter připojených komponentů a nezdálo se, že by byly brzdou ani pro půlmilionový systém od Burmesteru, což samo dost vypovídá. Pokud dbáte na decentní věrnost (a máte na ni adekvátní prostor a reprodukční řetězec), patrně sáhnete spíše po modelu Virtuosa, pokud ale chcete kráčet rozumnou cestou (finanční, rozměrovou,...), Xavian Carisma nabízí za něco přes sedm desítek tisíc skutečně hodně muzikální a podmanivou alternativu, která dá vaší hudební sbírce šmrnc a vám přinese mnoho hodin, dní a měsíců radostného poslechu hudby, při němž dokážete zcela zapomenout na zvuk samotný. Carisma jsou (nejen díky pozici v katalogu) zlatou střední cestou z jakéhokoliv úhlu pohledu...

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy cca 60 metrů čtverečních (jiném, než poslechovém). Prostor není akusticky upraven, a proto je důležité výsledky brát hlavně jako orientační – akustika prostoru je „hladká“ od 300 Hz výše, mikrofon není kalibrován a naměří cca o 1dB méně výšek. Měřeno bylo pomocí software Clio. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním

Průběh frekvenční odezvy je velmi vyrovnaný a spořádaný, což odpovídá dojmu věrné reprodukce. Reálný nástup reprodukce někde lehce nad úrovní 40 Hz pak s prvními záchvěvy na udávané hranici 38 Hz odpovídá deklarovaným hodnotám výrobce. Dalo by se říci „kež by každé reprosoustavy měřily takto“.

Ani impedanční křivka nevybočuje z „dobrých mravů“, přesně se drží deklarovaného minima 4 Ohmy a tudíž Carisma nepředstavují problematickou zátěž pro žádný běžný zesilovač. Ani peak ve středním pásmu pak nedosahuje extrémních hodnot a není třeba se ho bát. Pozitivní je i nepřítomnost divokých výkyvů křivky. Opět si není nač stěžovat, či co hanět. Často i podstatně dražší modely mívají výrazně „divočejší“ charakteristiku.

Kč 72 000,- - standardní dýhy

Kč 79 200,- - rosso passione

KLADY

- + v běžných českých (= menších) prostorách podává podobný výkon jako vyšší Virtuosa
- + atraktivní a přitom vyrovnaný a decentní projev
- + ideální pro zábavný a podmanivý poslech jakéhokoliv žánru
- + velmi dobrá kontrola napříč pásmem (je ale hodně závislá na kvalitě zesilovače)

ZÁPORY

- vysoká muzikálnost nemusí být po chuti milovníkům zvukové analýzy
- pro nejlepší výsledky přeci jen potřebujete ideálně „čtyř ohmový“ a stabilní a silný zesilovač

VIZITKA PRODEJCE

XAVIAN ELECTRONICS

www.xavian.cz – info@xavian.cz

+420 311 329 876

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina